

Προηγιασμένη στην Ιερά Μονή Αγίας Κυριακής Λουτρού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 4 Μαρτίου το πρωί, με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίας Κυριακής Λουτρού Ημαθίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ποίει υιέ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι καί σώζου».

Αυτή ή προτροπή, τήν όποία άκούσαμε στά άναγνώσματα τής σημερινής ήμέρας, Τετάρτης τής Β΄ έβδομάδος τών Νηστειών, νά άπευθύνει τό Πνεύμα τοῦ Θεοῦ διά τοῦ ιεροῦ Παροιμιαστοῦ, άπευθύνεται σήμερα καί σέ μᾶς, πού άγωνιζόμεθα στό στάδιο τών άρετῶν τής Άγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Καί τί λέγει; «Κάνε, παιδί μου, αυτά πού σοῦ λέγω καί σώσου». Ἐφάρμοσε, δηλαδή, τίς έντολές μου καί κέρδισε τή σωτηρία, μᾶς λέγει ό Θεός.

Μία άπλή καί ξεκάθαρη προτροπή, μία άπλή καί σαφής όδηγία γιά τήν πορεία μας πρὸς τή σωτηρία. Αυτό εἶναι ή ύπακοή στίς έντολές τοῦ Θεοῦ, πού άποτελοῦν τόν όδικό χάρτη γιά νά φθάσουμε στό ποθητό τέρμα καί νά έπιτύχουμε τό έφετό.

Ἡ σχέση τής ύπακοῆς στίς έντολές τοῦ Θεοῦ μέ τή σωτηρία μας έχει προσδιοριστεῖ άπό τήν άρχή τής δημιουργίας τοῦ άνθρώπου, καθώς εἶναι ή μόνη προϋπόθεση πού έθεσε ό Θεός γιά νά παραμείνουν οἱ πρωτόπλαστοι στόν παράδεισο, νά παραμείνουν στόν χῶρο τής παρουσίας τοῦ Θεοῦ, στόν όποιο ή έπανείσοδος τοῦ άνθρώπου μετά τήν πτώση ταυτίζεται μέ τή σωτηρία. Ἡ ύπακοή έπομένως στίς έντολές εἶναι τό κύριο μέσο τοῦ άγώνος πρὸς τή σωτηρία καί ό στόχος μας κατά τήν περίοδο αυτή τής Άγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Στόν άγώνα αυτόν δέν εἴμεθα μόνοι. Ἡ Άγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τά παραδείγματα τών άγίων της, οἱ όποιοι έζησαν μέσα στήν ύπακοή καί άγιάσθηκαν καί σώθηκαν. Καί ένας άπό αυτούς εἶναι καί ό έορταζόμενος σήμερα όσιος

Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης, μία μεγάλη ἀσκητική μορφή.

Ἀφιερώθηκε ὁ ὄσιος στὸν Θεό ἀπὸ τὴ νεανική του ἡλικία καὶ ἔζησε ἀρχικά ὡς μοναχὸς στὴν πατρίδα του, στὴ Λυκία, καὶ στὴ συνέχεια στοὺς Ἁγίους Τόπους, στὴ μονὴ πού εἶχε ιδρύσει ὁ Μέγας Εὐθύμιος στὴν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου. Ἀργότερα ἰδρυσε καὶ τὴ δική του μονή, ὅπου ζοῦσε προσευχόμενος καὶ καθοδηγώντας πολλοὺς μοναχοὺς, οἱ ὁποῖοι συγκεντρώθηκαν κοντά του.

Ὡς ὑποτακτικός ἀλλὰ καὶ ὡς γέροντας ὁ ὄσιος Γεράσιμος ἄσκησε τὴν ὑπακοή στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, γνωρίζοντας ὅτι κανεὶς δὲν ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὴν ὑπακοή. Καὶ γι' αὐτὴ τὴν ὑπακοή του ἀξιώθηκε μεγάλων δωρεῶν ἀπὸ τὸν Θεό, ἀξιώθηκε νὰ βλέπει καὶ νὰ γνωρίζει πράγματα πού συνέβαιναν μακριά ἀπὸ τὸ μοναστήρι του, ὅπως εἶδε τὴν κοίμηση τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπολαμβάνει τὴν ὑπακοή τῶν ἀγρίων ζώων, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ βίος του.

Κάποτε, λέγει, ὁ ὄσιος Γεράσιμος συνάντησε στίς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνου ἕνα λιοντάρι πού βρυχᾶτο ἀπὸ τὸν πόνο. Ὁ ἅγιος τὸ πλησίασε καὶ διαπίστωσε ὅτι εἶχε μία πληγὴ στό πόδι του. Τὴν περιποιήθηκε μέ στοργή καὶ φρόντισε ὥστε τὸ λιοντάρι νὰ θεραπευθεῖ. Τὸ ἄγριο ζῶο, ἀντιλαμβανόμενο τὴν ἀγάπη του, ὄχι μόνο δὲν τοῦ ἔκανε κακό, ἀλλὰ, ἀφοῦ δέχθηκε τὴ φροντίδα του, ἀκολούθησε τὸν ὄσιο Γεράσιμο στὴ μονή του καὶ μάλιστα ἔμεινε μόνιμα κοντά του, διακονώντας τον μέ τὸν τρόπο του καὶ ὑπακούοντας στίς ἐντολές του.

Ὅταν μάλιστα κάποια ἡμέρα τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ ὄσιος ἐκοιμήθη καὶ τοῦ ἔδειξαν τὸν τάφο του, τὸ λιοντάρι πῆγε μπροστά του ἔσκυψε, σάν νὰ ἤθελε νὰ βάλει μετάνοια, καὶ ἀμέσως ἐξέπνευσε. Τέτοια ἦταν ἡ ἀφοσίωσή του στὸν ὄσιο Γεράσιμο, καὶ αὐτὴν ὑπενθυμίζει καὶ μέχρι σήμερα στοὺς προσκυνητές ἕνα ὁμοίωμα λιονταριοῦ, τὸ ὁποῖο εὐρίσκεται στὴν εἴσοδο τῆς Μονῆς.

Μέ τὴ Μονὴ ὅμως τοῦ ὁσίου Γερασίμου συνδέεται καὶ ὁ βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ὁσίου Ζωσιμά.

Ἡ ὁσία Μαρία ἢ Αἰγυπτία, ἦταν ἀρχικά μία γυναίκα βυθισμένη στὴν ἁμαρτία καὶ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ εἶχε ταξιδεύσει καὶ μέχρι τοὺς Ἁγίους Τόπους. Ἐκεῖ ὅμως, βλέποντας τοὺς προσκυνητές νὰ πηγαίνουν στὸν ναὸ τῆς Ἀναστάσεως, θέλησε νὰ πάει καὶ ἡ ἴδια. Ὅταν ἔφθασε ἔξω ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὄλοι εἰσῆρχοντο, ἡ ἴδια διαπίστωσε ὅτι δὲν μπορούσε, σάν μία ἀόρατη δύναμη νὰ τὴν ἔσπρωχνε πρὸς τὰ πίσω. Στὴν ἀπορία καὶ τὴν ἀπελπισία της ζήτησε τὴ βοήθεια τῆς Παναγίας, τὴν εἰκόνα τῆς ὁποίας εἶδε ἔξω ἀπὸ τὸν ναό.

Καί πράγματι. Ἡ Παναγία ἄκουσε τή δέησή της καί ἡ ἁμαρτωλή γυναίκα ἀξιώθηκε νά προσκυνήσει τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου.

Βγαίνοντας ἀπό τόν ναό ἄκουσε μία φωνή μέσα της νά τήν παρακινεῖ νά πάει στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου καί νά ζήσει ἐν μετανοίᾳ. Ἀκολούθησε αὐτή τήν παρότρυνση καί ἔζησε ὡς ἀσκήτρια γιά περισσότερα ἀπό 40 χρόνια χωρίς νά συναντήσῃ ποτέ κανέναν ἄνθρωπο. Μετά ἀπό τήν περίοδο αὐτή τῆς μετανοίας συνάντησε τυχαῖα τόν ὄσιο Ζωσιμᾶ, πού προερχόταν ἀπό τή Μονή τοῦ ὁσίου Γερασίμου, στόν ὁποῖο καί ἐξομολογήθηκε ὅλη τή ζωή της καί κοινώνησε. Ὁ Ζωσιμᾶς τῆς εἶπε ὅτι θά ἔλθει τόν ἐπόμενο χρόνο γιά νά τήν κοινωνήσῃ καί πάλι. Ὅταν ὅμως πῆγε στό σημεῖο πού εἶχαν συμφωνήσει, βρῆκε μόνο τό νεκρό σῶμα της ἄθικτο, σάν νά εἶχε μόλις κοιμηθεῖ, ἀπόδειξη καί αὐτή τῆς χάριτος πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό γιά τή μετάνοιά της ἀλλά καί γιά τήν ὑπακοή της στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἔστω καί ἐάν δέν εἶχε κανέναν ὁ ὁποῖος νά τῆς ὑποδεικνύει τί πρέπει νά κάνει καί στόν ὁποῖο νά κάνει ὑπακοή. Ἡ ὁσία Μαρία ὑπάκουε στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ ὄχι ἀπό ἀνάγκη ἀλλά ἀπό ἀγάπη, ὅπως ἔκανε καί ὁ ὄσιος Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης καί ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καί αυτό τό παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς τους ὀφείλουμε νά ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς, ἐάν θέλουμε νά ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἡ ὁποία εἶναι ἀκριβῶς μία ζωή σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καί νά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μας κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ πού ἀκούσαμε σήμερα: «Ποίει υἱέ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι καί σώζου».

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)